

[שומרון – כפתור ופרח] שהכרמים שם מעולים הם מאד, **נותן** מי שפודה אותם – בין הבעלים ובין⁽⁵⁾ אחר – לפדיון ההקדש, כל בית **זרע חומר** [כור] **שעורים**, [חלקת שדה שזורעים בה כור שעורים] **בחמישים**⁽⁶⁾ **שקל כסף** [אם פודה בתחלת שנות היובל].

שאינן השדה שם חשובה כל כך מפני דריסת הרגלים. [לישנא אחרינא: בחולת: לשון חול, המחוז: שם מקום שלא היו שדותיו חשובות, כלומר: המקדיש משדות החול של אותו מקום – רש"ש בהבנת רש"י], **ואחד המקדיש שדה אחוזה בפרדיסות**⁽⁴⁾ **סכסטי**

חידוש התוספתא שגם ביריחו יש דין שדה אחוזה שנפדית בחמישים שקל והטעם לזה או משום שסובר רבי יהודה שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, או כדעת הכפתור ופרח שלכל דיני קדושת הארץ קדושה ראשונה לא בטלה, וכל הנדון הוא רק לגבי תרומות ומעשרות וכו'.

5. כך פירש רש"י, ותמה השפת אמת בשלמא הבעלים כיון שזיכתה להם התורה לפדות הרי הם פודים בחמישים שקל כסף ואף על פי ששווה יותר. אך מישהו אחר שפודה מדוע שלא יצטרך לפדות בשוויו.

ולפי מה שמבואר שגם אחר פודה בחמישים שקל כסף הסתפק השפת אמת מה יעשו כאשר כמה אנשים רוצים לפדות את השדה למי מהם יתנו לפדות.

ועוד תמה השפת אמת בקרקעות במקומות הגרועים ששויים פחות מחמישים שקל ואין מי שיפדה בחמישים מדוע שלא יתנו לפדות לכל הפחות בשווים.

ובמנחת חנוך [שנה ב] כתב שכאשר הבעלים רוצים לפדות הם קודמים לכל אדם ופודים בחמישים שקל ואפילו שאחר מוכן לפדות ביותר, אבל שהבעלים אינם פודים ובאים כמה אחרים לפדות בזה ודאי יתנו למי שמרבה במחיר ומשום רווח הקדש.

6. הדין הוא שהקדש שווה מנה שחיללו על שווה פרוטה מחולל. וכתב המנחת חינוך [שנה ב] שבשדה אחוזה שנפדית בחמישים שקל כסף

שקונה ולכן זוהי שדה מקנה שחוזרת ביובל, או שכוונת התוספתא ששם שדה אחוזה זה רק במה שמקבל מכח חלוקת הארץ, וגויים שאינם בחלוקת הארץ ממילא אין להם שדה אחוזה.

והוכיח הגרי"ז כצד השני. שהרי גם לגויים יש קרקע שאינה חוזרת ביובל כגון קרקעות שנשארו להם מזמן כיבוש הארץ וכך היתה הקרקע של בית המקדש שייכת לארונה היבوسی, וכן למאן דאמר שמתנה איננה חוזרת ביובל הרי אם קיבל הגוי מתנה קרקע איננה חוזרת ביובל.

וברגמ"ה פירש, שאין להם שדה אחוזה כי עכו"ם איננו קונה את גוף הקרקע. וכתב הגרי"ז, שכך מבואר בירושלמי ומשום שאין קנין לעכו"ם בארץ ישראל ולמדים זאת מהפסוק.

עוד כתב ברגמ"ה שאין לגוי שדה אחוזה כי אין לו קורבה לאביו ואיננו יורש אותו, ותמה עליו המגיה שהרי מפורש בגמרא שגוי יורש את אביו? ותירץ הגרי"ז, שכוונת רגמ"ה שדין ירושת עכו"ם הוא דין מחודש ואיננו כדין ירושה של ישראל. אך מה שכתב רגמ"ה שאין לו שאר אב זה תמוה כי ודאי שיש לו קורבה לאביו.

4. **בתוספתא** מובא שרבי יהודה אומר אף המקדיש בחולת יריחו נותן חמישים שקל כסף בזרע חומר שעורים, וצריך ביאור מה החידוש המיוחד ביריחו.

וביאר בספר צפנת פענח שהרי דין שדה אחוזה שנפדית בחמישים שקל כסף הוא רק בארץ ישראל, ואלו יריחו לא התקדשה בקדושה שניה של עזרא ואין בה קדושת ארץ ישראל, וזה